

Bespreking: Guus van der Veer

Ria van de Ven-Gijsbers: 'De kracht van het doneren. Van niertransplantatie naar ontwikkelingshulp' Persoonlijk verhaal. Uitgave van Stichting weeskinderen in Rwanda, Eersel 2010. ISBN 978-90-814083-3-2(AG/ED). Zie ook:
<http://www.weeskindereninrwanda.nl>

Soort boek/ziekte/stijl: Een klein deel van dit boek –rond de 20 bladzijden- gaat over de nierziekte van de zoon van de schrijfster. De rest van het boek gaat over de activiteiten van de schrijfster rondom hulpverlenings- en ontwikkelingsprojecten in Rwanda. Het boek is rijk geïllustreerd met foto's en bevat ook gedichten van de schrijfster. 336pp

Over de auteur: Ria van de Ven-Gijsbers is huisvrouw en moeder van drie kinderen. In 1993 werd bij haar mijn jongste zoon een ongeneeslijk nierziekte geconstateerd. Door het ziekbed van haar zoon raakte zij gemotiveerd om zich in te zetten voor kansarme kinderen in Rwanda.

Korte beschrijving: Michael is 15 als hij ernstig ziek wordt. Aanvankelijk bestaat de behandeling uit medicatie en een streng dieet, maar drie jaar later is zijn gezondheidstoestand zo verslechterd dat een niertransplantatie geïndiceerd is. Na onderzoek blijkt de schrijfster de beste donor is. Nog weer twee jaar later wordt de niertransplantatie uitgevoerd. Deze ervaring wordt weergegeven in dagboekfragmenten. De operatie is tot op zekere hoogte succesvol, maar Michael zal zijn hele leven medicijnen moeten innemen.

Wat viel op:

De auteur is vol lof over de artsen die haar en haar zoon behandeld hebben.

Citaten:

Pag. 19: "Als mijn zoon zich niet te ziek voelt, gaat hij telkens met mij terug naar de St. Lambertus kerk om op het orgel te spelen. Op een zondag in augustus 1994 komen er Rwandese priesters in de kerk. Pastoor van de Boom had in het Katholiek Nieuwsblad gelezen dat deze priesters hun land waren ontvlucht vanwege de genocide van april tot juli 1994 in Rwanda had plaatsgevonden".

Pag. 125: "Op 23 juli 1998 wordt hij aangesloten op de dialyse. Voor Michael een moeilijke fase, zijn lichaam kan niet meer zelfstandig functioneren en is voorlopig volkomen afhankelijk van dialyseren. (..) De gezondheid van Michael gaat zo hard achteruit dat hij bediend wil worden. Op de afdeling nierdialyse hebben ze hem geleerd hoe hij thuis de buikspoeling kan verzorgen. De dozen met zakken vloeistof worden thuis gebracht. Achtmaal per dag verwisselt hij de zakken glucose."

Pag. 129: "Michael zegt hardop: Hier zijn we dan. Lieve Heer, morgen wil mijn moeder een van haar nieren aan mij geven; het is onze wens, maar uw wil zal geschieden. Maar denk ook, Heer, aan alle weeskinderen die ons mam in Rwanda heeft. Wij vertrouwen op u dat het goed mag gaan."

Blz. 136: "Michael moet iedere dag voor controle met de taxi naar Nijmegen. Op 29 augustus krijgt hij weer hoofdpijn, in zijn bloed zijn tekenen dat het niet goed gaat.

De volgende dag constateren de artsen dat er een afstotingsreactie in een beginstadium is; hij moet onmiddellijk behandeld worden. Michael mag niet meer naar huis en wordt weer opgenomen”.

Recensies/extra: Voor een korte bespreking zie <http://www.nierdonorenvereniging.nl/literatuur>: “Wij vragen graag aandacht voor dit boek omdat het laat zien waartoe een nierdonor in staat is, óók na het afstaan van een nier”.